

Testy

Jedním z nejintenzivnějších zážitků, jaký se mi vryl hluboko do paměti je okamžik kdy jsem ještě z ohrádky dětské postýlky dosáhl na tužku (byla inkoustová, nevím jak to vím ale vím to!) představte si, že ležící na polici a začal s ní kreslit po zdi. Ten neuvěřitelný prožitek pohybu tužkou, která za sebou zanechává viditelnou stopu podle toho kudy jsem ji vedl. Pořád se k tomu vracím, kdykoliv mám pocit, že mi uniká ono prvotní prožívání, tenhle úžas, nad zjevující se čarou, kdykoliv se mi někam vytrácí tahle přímá obousměrná trať.

Není těžké uhodnout, že většina ukázek sbírky „testů“ pochází ze poznámkových papírů-bloků, které jsem získal v prodejnách výtvarných potřeb. Ale bez té prvotní zkušenosti by mi nejspíš, podobně jako mnoha dalším lidem, a dost možná i autorům samotným, nadobro unikala jedinečnost těchto záznamů. Smysl a význam prvotního, nerozvíjeného zdánlivě bezobsažného, nesmyslného. A stejně tak bych možná nechápal, co se děje třeba tvůrcům grafitti a do důsledku by bez takových prožitků možná lidem chyběl základní smysl a potřeba cokoliv tvořit, vnímat, pozorovat... Každý z těch zkušebních obrazů na kousku papíru ne většího než rodinné balení zápalek ve mně současně opět rozněcuje dilema mezi hodnotou prvotního, nepromyšleného a nacvičeného, *vypracovaného*. Jestliže pak nějaký obraz (včetně vlastních) se mi jeví, že alespoň do určité míry ob stojí vedle toho co nalézám v Testech, přináší mi to alespoň jakous takous úlevu, že vědomá tvorba nemusí být naprosto zbytečná a nesmyslná snaha.

Možná bych bez onoho intenzivního zážitku v „pouhém ozkoušení tužky“, fixky, pastelky, nikdy nespátkoval i to co jej provází. A neviděl, co v drtivé míře zřejmě uniká i samotným autorům Testů, ve chvíli kdy právě procházejí ojedinelým vesmírným zážitkem,

jjanda